Δια την καταγραφή Αρχιαγ... υπό Βουλγάρων.

ΕΤΟΣ ΚΣΤ'.
ΑΡΙΘ. — 31

530

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 7 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1906

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ.	5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ..	3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾶ.........	25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Κολωνίας ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
† Ὁ ἀρχιγραμμ. της ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Τοῦ τεύχους τῆς παρασκευῆς ἐκδιδομένου σήμερον, δευτέραν, 7 αὐγούστου, τὸ προσεχὲς ἐκδοθήσεται τῇ παρασκευῇ, 11 ἀρχομένου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Βουλγαρικαὶ κακουργίαι — Ἐκκλησιαστικὰ ἔγγραφα — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Μνήμη τῶν ἐν εὐσεβεῖ τῇ πίστει τελειωθέντων.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΙ ΚΑΚΟΥΡΓΙΑΙ

Ἐν ἔτει 1878, τὸ ἐν Βερολίνῳ συνελθὸν Συνέδριον τῶν μεγάλων Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων, ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως, ἐδημιούργει, ἐκεῖθεν μὲν τοῦ Αἵμου τὴν ὑποτελῆ Ἡγεμονίαν τῆς Βουλγαρίας, ἐντεῦθεν δὲ τὴν νέαν ἐπαρχίαν τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας, ὑπὸ τὴν ἄμεσον πολιτικὴν καὶ στρατιωτικὴν ἐξουσίαν τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου διατελοῦσαν.

Ἀλλ' ἐν ἀμφοτέραις ταῖς χώραις ταύταις, πρὸς τῷ ἐπικρατοῦντι βουλγαρικῷ στοιχείῳ, ὑπῆρχε καὶ σημαντικώτατος τουρκικὸς καὶ ἑλληνικὸς πληθυσμός, περὶ τῶν δικαίων τῶν ὁποίων προνοοῦν τὸ Συνέδριον ἐθέσπισε τάδε·

ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ ΑΡΘΡΟΝ Ε'. **Ἡ διαφορὰ τῆς θρησκευτικῆς πίστεως ἢ ὁμολογίας οὐδενὶ δύναται νὰ ἀντιταχθῇ ὡς λόγος ἀποκλεισμοῦ ἢ ἀνικανότητος ἐν τῇ ἀπολαύσει τῶν ἀστικῶν καὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων, ἐν τῇ παραδοχῇ εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας, ἀξιώματα καὶ τιμάς, ἢ ἐν τῇ ἐξασκήσει παντὸς ἐπαγγέλματος ἢ βιομηχανίας ἐν οἱῳδήτινι τόπῳ. Ἡ ἐλευθέρα καὶ ἐξωτερικὴ ἐνάσκησις πασῶν τῶν θρησκειῶν ἐξασφαλίζονται πᾶσι τοῖς ὑπὸ τὴν Βουλγαρίαν, καθὼς καὶ τοῖς ξένοις, καὶ οὐδὲν πρόσκομμα παρεμβληθήσεται, τόσον εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ὀργάνωσιν τῶν κοινοτήτων, ὅσον καὶ εἰς τὰς πρὸς τοὺς πνευματικοὺς ἀρχηγοὺς αὐτῶν σχέσεις των.**

ΑΡΘΡΟΝ Κ'. **Αἱ συνθῆκαι, συμβάσεις καὶ διεθνεῖς συνεννοήσεις οἱασδήποτε φύσεως, αἱ συνομολογηθεῖσαι ἢ συνομολογη-**

θησόμεναι μεταξὺ τῆς Πύλης καὶ τῶν ξένων δυνάμεων, θὰ ἐφαρμόζωνται ἐν τῇ
531 **Ἀνατολικῇ Ῥωμυλίᾳ ὃν τρόπον καὶ καθ' ἅπασαν τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν... Ἡ Ὑ. Πύλη ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν γενικῶν νόμων τῆς Αὐτοκρατορίας τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν πάντων τῶν θρησκευμάτων.**

Ποῖοι δὲ εἰσὶν οἱ γενικοὶ οὗτοι νόμοι τοῦ Κράτους ἀναπτύσσεται ἐν τῷ 62 ἄρθρῳ ἔχοντι ὡς ἑξῆς:

ΑΡΘΡΟΝ ΞΒ'. **Τῆς Ὑ. Πύλης ἐκφρασάσης τὴν ἑαυτῆς ἀπόφασιν περὶ διατηρήσεως τῆς ἀρχῆς τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, ὑπὸ τὴν εὐρυτάτην αὐτῆς ἔκτασιν, τὰ συμβαλλόμενα μέρη λαμβάνουσιν ὑπὸ σημείωσιν τὴν αὐθόρμητον ταύτην δήλωσιν. Ἐν οὐδενὶ μέρει τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἡ διαφορὰ τῆς θρησκείας κτλ.** (ἀπαραλλάκτως ὡς ἀνωτέρω ἐν ἄρθρῳ Ε').

Καὶ ἐν τῷ Ὀργανικῷ δὲ νόμῳ τῆς Ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας τῷ συνταχθέντι ὑπὸ εὐρωπαϊκῆς ἐπιτροπῆς, ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Ὑ. Πύλης, κατὰ τὸ ἄρθρον ΙΗ'. τῆς Συνθήκης, καθορίζεται σαφῶς ἡ ἰσοτιμία τῶν τριῶν λαῶν Βουλγαρικοῦ, Τουρκικοῦ καὶ Ἑλληνικοῦ τῶν οἰκούντων ἐν τῇ χώρᾳ, διὰ τῆς ἀπολαύσεως τῶν αὐτῶν ἀστικῶν καὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς ἀνακηρύξεως καὶ τῶν τριῶν γλωσσῶν, βουλγαρικῆς, τουρκικῆς καὶ ἑλληνικῆς ὡς ἐπισήμων καὶ ὑποχρεωτικῶς ἀποδεκτῶν ἐν ἁπάσαις ταῖς ἐπισήμοις τε καὶ ἰδιωτικαῖς πράξεσι.

Παρὰ πάσας ὅμως τὰς ἐπισημοτάτας καὶ πανηγυρικωτάτας ταύτας ἀποφάσεις τῆς Εὐρώπης, οἱ Βούλγαροι, οἱ μέχρι τῆς χθὲς μόλις διεκτραγῳδοῦντες τὰ δεινοπαθήματά των καὶ γοερῶς ἐπικαλούμενοι τὸν οἶκτον σύμπαντος τοῦ κόσμου, ὡς πρῶτον μέλημά των ἔσχον νὰ μεταβληθῶσιν, ἄνευ ἀπωλείας χρόνου, εἰς ἀπηνεῖς διώκτας τῶν Τουρκικῶν καὶ Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν.

Διὸ, πρὸ τῆς παρελεύσεως ἔτους ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς Βερολινείου συνθήκης, ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Ὑ. Πύλης εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀπευθύνῃ, τῇ 1 Ἰουνίου 1879, πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀντιπροσώπους τῆς Αὐτ. Κυβερνήσεως τὴν ἑπομένην ἐγκύκλιον περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ Μουσουλμάνων.

«Κύριε πρεσβευτά. Οἱ ἐν Βάρνῃ καὶ Πρασκάδῃ μουσουλμάνοι, περιελθόντες εἰς ἀπελπισίαν ὡς ἐκ τῶν ὠμοτήτων ἃς ὑφίστανται, ἀπεφάσισαν νὰ καταγγείλωσι ταύτας πρὸς τὰς συνυπογραψάσας τὴν Βερολίνειον συνθήκην δυνάμεις· λαμβάνων δὲ τὴν τιμὴν νὰ ἀνακοινώσω, ἐπισυνημμένην ὧδε, πρὸς τὴν Ὑμ. Ἐξοχότητα τὴν περὶ τούτου ὑποβληθεῖσαν τῇ Ὑψ. Πύλῃ ἀναφορὰν, ἐκτελῶ καθῆκον τοσούτῳ μᾶλλον ἐπιτακτικὸν, ὅσῳ πρόκειται περὶ ζητήματος ἄμεσον ἔχοντος συνάφειαν πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου. Καθὰ προκύπτει ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρω ἐγγράφῳ ἐκτιθεμένων, ἡ θέσις τῶν ἐν τῷ διαμερίσματι τῆς Βάρνης οἰκούντων μουσουλμάνων κατέστη ἀφόρητος. αἱ δὲ κατ' αὐτῶν βιαιοπραγίαι ὑπερέβησαν πᾶν ὅριον· οὕτω δὲ, προσβολαὶ κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας, κλοπαὶ ἁπλαῖ καὶ διὰ ῥήξεως διαρπαγαὶ, φόνοι, βάσανοι, ἁπλῶς ὡς εἰπεῖν βαρβαρώταται καὶ ἐγκληματικώταται ἐπιθέσεις καθ' ἑκάστην διαπράττονται κατά τε τῶν προσώπων καὶ τῆς ἰδιοκτησίας τῶν μωαμεθανῶν. Ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν Σοφίᾳ, Κεστεντηλίῳ καὶ Ῥοδομύρᾳ μουσουλμάνων ἡ θέσις δὲν εἶναι κρείττων, διότι, ἐκτὸς τῶν παντοειδῶν δεινῶν ἅπερ ὑπέστησαν καὶ εἰσέτι ὑφίστανται, ἀπειλοῦνται προσέτι ἐν τῇ χρήσει τοῦ τῆς ἰδιοκτησίας δικαιώματος. . . . .
Λαμβάνων τὴν τιμὴν νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν τῆς Ὑμ. Ἐξοχότητος ἐπὶ τῆς οἰκτρᾶς ταύτης καταστάσεως, δύναμαι νὰ ἐκφράσω τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ Κυβέρνησις . . . . . χάριν φιλανθρωπίας καὶ σεβομένη τὰς ἐν τῇ Βερολινείῳ συνθήκῃ ἐπισήμως ἀνακηρυχθείσας ἀρχὰς, θέλει παράσχει εἰς τοὺς καταπιεζομένους τὴν ἑαυτῆς προστασίαν».

Ἀλλὰ καὶ οἱ Ἑλληνικοὶ πληθυσμοὶ οὐδαμῶς ὑστέρησαν ἐν τῇ ἀπολαύσει τῶν τοιούτων ἀγαθῶν τῆς Βουλγαρικῆς κυριαρχίας καὶ διοικήσεως. Ἅμα ἐπιτελεσθείσης τῷ 1886 τῆς ἑνώσεως τῆς Ἀνατολ. Ῥωμυλίας μετὰ τῆς Βουλγαρίας, ἀπώλεσαν, διὰ μιᾶς μονοκονδυλιᾶς, ἅπαντα τὰ πολιτικὰ δικαιώματα καὶ τὴν πρὸς τοὺς Βουλγάρους ἰσοτιμίαν, ἅπερ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

532

εἶχεν ἐξασφαλίσει αὐτοῖς διὰ τοῦ Ὀργανικοῦ νόμου ἡ Εὐρώπη. Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ἔπαυσεν ἀναγνωριζομένη ὡς μία τῶν ἐπισήμων γλωσσῶν τοῦ τόπου· τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα ἀνεκηρύχθησαν ὡς ἰδιωτικά, καὶ οὐ μόνον ἐστερήθησαν παντὸς χορηγήματος ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπιδόματα τὰ χορηγούμενα ὑπὸ τῶν δημαρχείων τῶν καθαρῶς ἑλληνικῶν πόλεων, οἷον Ἀγχιάλου, Πύργου, Μεσημβρίας, Σωζοπόλεως, Στενημάχου, ἀφαρπασθέντα διετέθησαν ὑπὲρ βουλγαρικῶν σχολῶν· πρὸ τριετίας δὲ μόλις, ἐν τοῖς περὶ τὴν Μεσημβρίαν ἀμιγῶς ἑλληνικοῖς χωρίοις, ἐν οἷς οὐδὲ ἴχνος βουλγάρου ἀπαντᾶ, οἱ Ἕλληνες διδάσκαλοι, βίᾳ ἐξωσθέντες, ἀντικαθεστάθησαν διὰ βουλγάρων τοιούτων, παντελῶς ἀγνοούντων τὴν ἑλληνικήν. Πρὸς δὲ τούτοις, πάντες οἱ ἕλληνες διδάσκαλοι ἀμφοτέρων τῶν φύλων ὑπεβλήθησαν εἰς βαρύτατον φόρον ἐπιτηδεύματος.

Παραλλήλως πρὸς τὰ μέτρα ταῦτα ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν καὶ τὰ πρὸς σφετερισμὸν τῶν ἑλληνικῶν κοινοτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἰδιοκτησιῶν. Ἔναρξις ἐγένετο ἀπὸ τῆς ἁρπαγῆς τῆς παρὰ τὴν Φιλιππούπολιν ἀρχαιοτάτης ἑλληνικῆς μονῆς τοῦ Μπατσκόβου· ταύτην ἐπηκολούθησεν ἡ καταναγκαστικὴ ἐκχώρησις ὑπὸ τῆς κοινότητος Βάρνης, ἀντὶ γελοίου ποσοῦ, τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Δημητρίου· ἡ ἁρπαγὴ τῆς παρὰ τὴν Ἀγχίαλον μονῆς τῆς ἁγίας Ἀναστασίας· ὁ διὰ τῆς δικαστικῆς, δῆθεν, ὁδοῦ σφετερισμὸς τῆς ἐν Βάρνῃ ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου, δημευθέντων ἅμα καὶ τῶν προσοδοφόρων κτημάτων τῆς κοινότητος ἐξ ὧν συνετηροῦντο αἱ σχολαί της πρὸς ἀπότισιν τῶν ὑπερόγκων δικαστικῶν ἐξόδων· μόλις δὲ καὶ μετὰ βίας περιεσώθη τῷ 1904 ἀπὸ τῆς βουλγαρικῆς βουλιμίας, χάρις εἰς ἐξωτερικὴν ἐπέμβασιν, ἡ παρὰ τὴν Ἀγχίαλον μονὴ τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Οὐδὲ ἔλειψαν, κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἀπὸ τοῦ 1886 διάστημα, αἱ πλάγιαι ἀπόπειραι ἀναμίξεως ἐν ταῖς σχέσεσι τῶν ἑλληνικῶν κοινοτήτων πρὸς τοὺς πνευματικοὺς ἀρχηγούς των καὶ ἐν τοῖς ἀφορῶσιν εἰς τοὺς διορισμοὺς τούτων ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Τὴν κορωνίδα δὲ πασῶν τούτων τῶν λελογισμένως καὶ βαθμιαίως ἐφαρμοζομένων καταδιώξεων ἐπέθηκε, κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος, ὁ προφανῶς πλέον καὶ συστηματικῶς κηρυχθεὶς πόλεμος ἐξοντώσεως κατὰ τῶν ἑλληνικῶν κοινοτήτων· τῆς ἐνάρξεως δὲ γενομένης ἀπὸ τῆς ὀχλαγωγικῆς ἀπελάσεως τοῦ νέου ἕλληνος Μητροπολίτου Βάρνης καὶ τῆς διαρπαγῆς τῶν ἑλληνικῶν ναῶν καὶ νοσοκομείων τῆς πόλεως ταύτης, ἐπηκολούθησαν, ἀδιαλείπτως πλέον, αἱ λεηλασίαι, οἱ φόνοι, αἱ ἁρπαγαί, αἱ βιαιοπραγίαι κατὰ τῶν ἑλλήνων καὶ τῶν κοινοτικῶν καὶ ἰδιωτικῶν περιουσιῶν αὐτῶν ἐν Καβάρνῃ, Φιλιππουπόλει, Σοφίᾳ, Πύργῳ, Στενημάχῳ κτλ. μέχρις οὗ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν, παρεδόθη ὑπὸ τῶν ἀφηνιασάντων πλέον ὡς ἐκ τῆς ἀτιμωρησίας κακούργων εἰς τὸ πῦρ ὁλόκληρος ἡ ἀμιγῶς ἑλληνικὴ πόλις τῆς Ἀγχιάλου, δολοφονηθέντων ἢ γενομένων παρανάλωμα τοῦ πυρὸς πολυαρίθμων ἀθώων ὑπάρξεων ἐν αἷς οὐκ ὀλίγαι γυναῖκες καὶ παῖδες. Καὶ οὕτως ἐδόθη, ἐν πλήρει εἰκοστῷ αἰῶνι, εἰς σύμπαντα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον καὶ εἰς τὰ ἀτυχῆ θύματα τῶν θηριωδιῶν τούτων, κατὰ πάντα πιστὴ ἀναπαράστασις τῆς σκηνογραφίας τῶν πρὸ πολλῶν αἰώνων, ἐπὶ τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς, ληστρικῶν ἐπιδρομῶν τῶν ἀγρίων βουλγαρικῶν ὀρδῶν, ἀρχηγούντων τῶν Κρούμων καὶ τῶν Συμεὼν καὶ τῶν Σαμουὴλ καὶ τῶν Ἀσσὲν καὶ τῶν Καλογιάννη.

Τὴν ἐκ τῶν γνησίως βανδαλικῶν τούτων σκηνῶν ὅμως ἐξέγερσιν τῆς κοινῆς γνώμης ὀρρωδοῦντες οἱ πρωτεργάται τούτων, οὐδενὸς ἠμέλησαν ὅπως παραπλανήσωσι ταύτην· οὕτω δὲ, κατ' ἀνακοινώσεις ἐκ Σοφίας ἀποστελλομένας εἰς εὔνους ξένας ἐφημερίδας, ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς χαρακτηρίζονται αἱ κακουργίαι αὗται ὡς προϊὸν αὐθορμήτου καὶ ἀκατασχέτου ἐξεγέρσεως τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ, κατεξαναστάντος ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῶν δεινῶν ἅπερ πάσχουσιν οἱ ἐν Μακεδονίᾳ ἀδελφοί του ἐκ μέρους τῶν ἑλληνικῶν ἀνταρτικῶν σωμάτων — καθ' ἧς ἐξεγέρσεως ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις προσεπάθησε, δῆθεν, νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ ἑαυτῆς καθῆκον — ἐξ ἄλλου μέρους διατυποῦται ἡ θεωρία ὅτι αἱ ἁρπαγεῖσαι ἐκκλησίαι καὶ μοναὶ ἀνηγέρθησαν διὰ βουλγαρικοῦ χρήματος ἐπὶ τῆς πρὸ τοῦ σχίσματος καὶ τῆς ἱδρύσεως τῆς βουλγαρικῆς Ἐξαρχίας ἐποχῆς· καὶ κατὰ συνέπειαν, ἁρπάζοντες αὐτὰς τὴν σήμερον οἱ βούλγαροι, ἀναλαμβάνουσι — καίπερ ὀλίγον ἀποτόμως! — τὰ ἀρχικῶς ἀνήκοντα αὐτοῖς. Ἡ ἀπόδειξις ὅμως τοῦ ἀσυστάτου καὶ ὁλοσχερῶς ἀβασίμου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

τῶν προφασιολογιῶν τούτων δὲν εἶναι ἔργον μακρὸν οὐδὲ ἐπίπονον.

533 Καὶ ἐν πρώτοις, ποία ἡ σχέσις καὶ ἡ ἀλληλεγγύη μεταξὺ τῆς δράσεως τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἑλληνικῶν ἀνταρτικῶν σωμάτων, καὶ τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ φιλησύχων καὶ νομοταγῶν Ἑλλήνων, **βουλγάρων συνταγματικῶν ὄντων πολιτῶν,** ὧν τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς, τῆς περιουσίας, τῆς ἰδιοκτησίας, τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, ἐγγυῶνται αὐτοῖς αἱ διεθνεῖς Συνθῆκαι, τὸ βουλγαρικὸν Σύνταγμα, οἱ ἐν ἰσχύϊ νόμοι τοῦ Κράτους; ἀπεδείχθη οἱαδήποτε ἄμεσος ἢ ἔμμεσος συνάφεια τούτων πρὸς ἐκείνους; Ἀπὸ πότε δὲ καὶ εἰς ποῖον πεπολιτισμένον κράτος ἐθεσπίσθη ἡ ἀρχὴ ὅτι οἱ ἀθῶοι καὶ ἀνεύθυνοι κολάζονται καὶ τιμωροῦνται ἀντὶ τῶν ὑπευθύνων, καὶ ὁποῖαι θὰ ἦσαν αἱ συνέπειαι ἂν καθιεροῦτο καὶ ἐτίθετο εἰς γενικὴν ἐφαρμογήν, ἐν πάσῃ κοινωνίᾳ, ἡ ὀλεθρία ἀρχὴ αὕτη;

Βεβαίως ἡ ἐνιαχοῦ τῆς Μακεδονίας βιαία ἐνέργεια τῶν ἑλληνικῶν σωμάτων, καίπερ λίαν ἐξογκωθεῖσα ὑπὸ τῶν Βουλγάρων, εἶναι ἀξιοκατάκριτος ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, οὐδ' ἐνδοιάζομεν ὅπως κατηγορηματικῶς ἀποκηρύξωμεν καὶ καταδικάσωμεν ταύτην. Ἀλλά, τίνες οἱ ἀρξάμενοι χειρῶν ἀδίκων; Δὲν εἶναι τὰ βουλγαρικὰ κομιτάτα ἅτινα ἐξέπεμπον, κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν, διαρκῶς ἔνοπλα στίφη ὅπως ἐπιβάλωνται διὰ τῆς τρομοκρατίας ἐπὶ πάντων τῶν μὴ ὑπεικόντων εἰς τὰ νεύματα αὐτῶν; Δὲν εἶναι τὰ βουλγαρικὰ κομιτάτα ἅτινα παρεσκεύασαν τὴν ἀνατίναξιν τοῦ καταστήματος τῆς Ὀθωμανικῆς Τραπέζης ἢ τοῦ γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου *Guadalquivir* καὶ τοῦ Αὐστριακοῦ τοιούτου *Vasguapu* ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ τὸν ἐνδεχόμενον ἐκ τῶν τοιούτων κακουργημάτων φόνον τοσούτων ἀθώων ὑπάρξεων; Δὲν εἶναι τὰ βουλγαρικὰ κομιτάτα ἅτινα ἀπεπειρῶντο, ἐπὶ ἔτη ὁλόκληρα, τὴν ἀνατίναξιν γεφυρῶν καὶ σιδηροδρόμων; Δὲν ἦσαν καθαρῶς βουλγαρικὰ τὰ ἀνταρτικὰ στίφη ἅτινα ἤρξαντο εἰσβάλλοντα ἀπὸ τοῦ 1903, ἀναφανδόν, ἐξ ὅλης τῆς γραμμῆς τῶν πρὸς τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην βουλγαρικῶν μεθορίων, περιτρέχοντα καθ' ἁπάσας τὰς διευθύνσεις τὴν χώραν, δῃοῦντα, πυρπολοῦντα, κατακρεουργοῦντα, χωρὶς νὰ φεισθῶσι γυναικῶν ἢ παιδίων, καὶ καταφεύγοντα ἐντὸς τῆς Ἡγεμονίας ἅμα ἐστενοχωροῦντο ὑπὸ τοῦ Αὐτοκρ. στρατοῦ, ὅπως ἀνασυνταχθῶσι καὶ ἐπαναλάβωσι μετὰ μικρὸν τὰς αὐτὰς φρικαλεότητας; Καὶ ἐπειδὴ οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι, εἰς ἐσχάτην ἀπελπισίαν περιελθόντες, ἠναγκάσθησαν τέλος ἐν τῇ ἀπογνώσει των νὰ ἀντιτάξωσιν ἄμυναν καὶ νὰ πατάξωσι τὰ κρυσφύγετα τῶν αἱμοχαρῶν καὶ ἀνάνδρων κακούργων, σπευσάντων ἀμέσως νὰ περιστείλωσιν ἐπαισθητῶς τὴν δρᾶσιν των ἅμα ὡς ἠννόησαν ὅτι δὲν θὰ ἐπετρέπετο αὐτοῖς πλέον ἀτιμωρητεὶ νὰ συνεχίσωσι τὰς κακουργίας των, ἦτο τοῦτο λόγος ἀποχρῶν ὅπως ἡ ἄμυνα αὕτη χαρακτηρισθῇ ὡς τερατῶδες ἀνοσιούργημα, πρὸς ἐξιλέωσιν τοῦ ὁποίου ἀπῃτεῖτο ἡ ἐξόντωσις τοῦ ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ ἑλληνικοῦ στοιχείου; Οὕτω δὲ πολιτευόμενοι οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ, δὲν συναισθάνονται ὅτι, ἐνῶ ἀφ' ἑνὸς ἀνομολογοῦσι τὸ ὑποδεὲς τῆς ἐν Μακεδονίᾳ θέσεως τοῦ βουλγαρικοῦ στοιχείου παρὰ τὰς μεγαλαύχους περὶ τοῦ ἐναντίου διαβεβαιώσεις των, ἀνακηρύττουσιν ἑαυτοὺς ἀλληλεγγύους καὶ συνενόχους τῶν ἀπαισίων κακούργων, ὧν τὰ ἐγκλήματα μετὰ φρίκης ἐνωτίσθη σύμπασα ἡ ἀνθρωπότης; Διότι, πότε ἠκούσθη ὅτι δι' ἐγκλήματα τοῦ κοινοῦ δικαίου, (οἷα εἰσὶ τὰ εἰς τὰ ἑλληνικὰ ἐν Μακεδονίᾳ σώματα προσαπτόμενα), μία πεπολιτισμένη κυβέρνησις ἐπιτρέπει εἰς συρφετὸν ταραξιῶν καὶ κακούργων νὰ ἐπιδίδωται εἰς αὐτοδικίας, καὶ δὴ κατὰ ἀόπλων καὶ ἀθώων πολιτῶν, κατὰ γυναικῶν, κατὰ παιδίων;

Ἐπίσης ἀνυπόστατος ἐλέγχεται καὶ ἡ προφασιολογία τῶν ἐν Σοφίᾳ ὅτι αἱ ἁρπαγεῖσαι ἐκκλησίαι καὶ μοναί, ὡς οἰκοδομηθεῖσαι διὰ βουλγαρικοῦ χρήματος, ἀδίκως κατεκρατοῦντο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Οἱ ἰσχυρισμοὶ οὗτοι περιφανῶς ἀνατρέπονται ὑπὸ τῆς ἱστορίας, καθ' ἣν οἱ σλαυϊκοὶ καὶ βουλγαρικοὶ πληθυσμοί, οἱ ἐπὶ τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς ἐγκατασταθέντες ἐν τῇ κυρίως Βουλγαρίᾳ καὶ τῇ βορείῳ Θράκῃ, κατέλαβον μὲν τὴν ὕπαιθρον χώρων καὶ ἐπολλαπλασιάσθησαν ἐν αὐτῇ, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὰς ὠχυρωμένας Βυζαντινὰς πόλεις, καὶ δὴ τὰς παραλίους, ἐν αἷς συνεκεντρώθη ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμός· τοιαῦται δὲ πόλεις ἦσαν ἡ Βάρνα, ἡ Ἀγχίαλος, ἡ Μεσημβρία, ὁ Πύργος, ἡ Σωζούπολις, ἡ Φιλιππούπολις καὶ ἡ Στενήμαχος μετὰ τῶν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

534

ἀμέσως περὶ αὐτὰς χωρίων, αἵτινες ἀείποτε παρέμειναν ἑλληνικαί, καὶ τοιαύτας εὗρεν αὐτὰς ἡ Ὀθωμανικὴ κατάκτησις. Διό, καὶ ὅταν ἐπῆλθεν ἡ ρῆξις μεταξὺ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ Βουλγάρων, διὰ Σουλτανικοῦ δὲ Φιρμανίου ἐδημιουργήθη τῷ 1870 ἡ Βουλγαρικὴ Ἐξαρχία, αἱ πόλεις αὗται μετὰ τῶν μονῶν Μπατσκόβου, ἁγ. Ἀναργύρων, ἁγ. Παρασκευῆς καὶ ἁγ. Γεωργίου ἐξῃρέθησαν ἐν αὐτῷ τῆς περιφερείας τῆς Ἐξαρχίας διὰ τὸν ρητῶς ἀναγραφόμενον ἐν τῷ Φιρμανίῳ λόγον ὅτι ἦσαν Ἑλληνικαί. Ὡς ἐκ τούτου, ἐνῷ ἐκ τῶν λοιπῶν βουλγαρικῶν ἐπαρχιῶν Σοφίας, Τυρνόβου, Βιδύνης, Δρύστρας, Πρεσλάβας, Κεστεντηλίου, Σαμακοβίου, Τσερβενοῦ, Λοφτζοῦ, Βράτζης, ἀμέσως ἅμα τῇ ἱδρύσει τῆς Ἐξαρχίας ἀπεπέμφθησαν οἱ ἕλληνες Μητροπολῖται, αἱ δὲ βουλγαρικαὶ μοναί, ὡς ἡ διάσημος τῆς Ρίλλας, ὑπήχθησαν αὐτῇ, ἐν ταῖς ἀπαριθμηθείσαις ἑλληνικαῖς πόλεσι καὶ μοναῖς ἡ δικαιοδοσία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐξηκολούθησεν ἐνασκουμένη ἀνενοχλήτως, χωρὶς κἂν ν᾽ ἀποπειραθῇ ἡ βουλγαρικὴ Ἐξαρχία νὰ ἐγκαταστήσῃ ἐν αὐταῖς ὑποκειμένους αὐτῇ ἐπισκόπους, πλὴν τῆς Βάρνης καὶ Φιλιππουπόλεως, ἔνθα ἐγκατέστησε τοιούτους μόνον μετὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς βουλγαρικῆς Ἡγεμονίας. Αἱ ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων λοιπὸν ἔναγχος ἁρπαγεῖσαι ἐκκλησίαι καὶ μοναὶ μετὰ τῶν κτημάτων καὶ ἐξαρτημάτων αὐτῶν, ἀποτελοῦσιν ἀνέκαθεν ἑλληνικὴν κοινοτικὴν περιουσίαν, ἀρχαιοτέραν καὶ αὐτῆς τῆς ἐν τῇ χώρᾳ βουλγαρικῆς ἐγκαταστάσεως, ὑπὲρ ἧς οὐδέποτε συνεισέφερόν τι οἱ ἀνύπαρκτοι ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις Βούλγαροι, οἵτινες, ἀφαιροῦντες νῦν ταύτας, διαπράττουσιν ἁπλούστατα ἔγκλημα σφετερισμοῦ καὶ κλοπῆς μετὰ ρήξεως. Ὁ ναὸς μάλιστα τοῦ ἁγίου Νικολάου ἐν Βάρνῃ καὶ τὸ παρ᾽ αὐτῷ νοσοκομεῖον, διὰ τῆς ἁρπαγῆς τῶν ὁποίων ἐνεκαίνισαν τοὺς ἄθλους των οἱ Βούλγαροι, ἱδρύθησαν πρὸ 45 ἐτῶν ὑπὸ Ἕλληνος ἰδιώτου, τοῦ Παρασκευᾶ Νικολάου, τὸ δὲ πρὸς συντήρησιν αὐτῶν κεφάλαιον κατετέθη ὑπὸ τοῦ ἰδίου εἰς ρωσσικὴν Τράπεζαν.

Ἄλλως τε καὶ αὐτοὶ οἱ Βούλγαροι, διὰ τῆς συμπεριφορᾶς των, ἀπέδειξαν ὅτι εἶχον συναίσθησιν ὅτι ἡ περιουσία αὕτη ἀνῆκε ταῖς ἑλληνικαῖς κοινότησι· διότι ἄλλως, πρὸς τί νὰ ἐπιζητήσῃ ἐπιμόνως ὁ Ἡγεμὼν ὅπως ἡ ἑλληνικὴ κοινότης Βάρνης ἐκχωρήσῃ αὐτῷ διὰ πωλήσεως, καίτοι ἀντὶ ἐλαχίστου τιμήματος, τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου Δημητρίου, ὅπως μετατρέψῃ αὐτὴν εἰς ἡγεμονικὸν θέρετρον; διατί νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ (προσδιδομένης οὕτως ἐπιπλάστου χροιᾶς νομιμότητος) κατάληψις τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου ἐν τῇ αὐτῇ πόλει; διατί νὰ ἐξαναγκάζωσιν οἱ βιαιοπραγοῦντες Βούλγαροι τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ἐσχάτως καταληφθεισῶν ἐκκλησιῶν ἐν Φιλιππουπόλει, Πύργῳ, Μεσημβρίᾳ κτλ. θέτοντες τὸ περίστροφον ἐπὶ τοῦ μετώπου των, ὅπως ὑπογράψωσιν ὅτι οἰκειοθελῶς ἐκχωροῦσιν αὐτοῖς τοὺς καταληφθέντας ναούς; θὰ μετήρχοντο πάντα τὰ μέσα ταῦτα, ἂν εἶχον τὴν πεποίθησιν ὅτι τὰ ἁρπαζόμενα ἀνῆκον αὐτοῖς δικαιωματικῶς;

Τί δὲ νὰ εἴπωμεν περὶ τῆς στάσεως τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως; Ἡ προκληθεῖσα ἐξέγερσις ἦν ὅλως τεχνητή, δημιουργηθεῖσα ὑπὸ εὐαρίθμου ὁμάδος Μακεδόνων προσφύγων μεταβαινόντων ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, τοιχοκολλούντων ἐξεγερτικὰς προκηρύξεις ἐπὶ τῶν θυρῶν τῶν ἑλληνικῶν καταστημάτων μετ᾽ ἀπειλῆς φόνου ἂν ἀπεσπῶντο αὗται· ἦτο λοιπὸν ἁπλοῦν παίγνιον διὰ τὴν Κυβέρνησιν ἡ συγκράτησις τῆς δρακὸς τῶν ἡρώων τούτων. Αὐτὴ αὕτη ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις ὡμολόγησεν ὅτι αἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ συνέπραττον μετὰ τῶν ταραξιῶν. Ἐν Βάρνῃ, ὁ νομάρχης ἐδήλωσε τῷ νέῳ Μητροπολίτῃ ὅτι αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις, τηλεφωνικῶς ἐρωτηθεῖσα, διέταξε νὰ μὴ ἐπιτραπῇ αὐτῷ ἡ ἀπόβασις. Μετὰ τὴν κατάληψιν τῶν ναῶν, σχολῶν, μονῶν κτλ. ὁ πάντοτε κατόπιν ἑορτῆς ἐπερχόμενος στρατός, κατελάμβανε μὲν τὰ κτίρια, ἀλλὰ δὲν ἀπέδιδε ταῦτα τοῖς δικαιούχοις, οἱ δὲ Βούλγαροι ἱερεῖς ἔσπευδον νὰ ἐπιτελέσωσιν ἐν αὐτοῖς ἱεροτελεστίας καὶ νὰ μετατρέψωσι τὰ ὀνόματα τῶν ναῶν, ὑποδηλοῦντες οὕτως ὅτι ἐθεώρουν ἑαυτοὺς ὡς ὁριστικῶς κυρίους τούτων.

Ἐν Σοφίᾳ, ὁ στρατὸς εἶχεν ἀπέλθει εἰς τὰ γυμνάσια. Ἐν Στενημάχῳ, ὁ στρατὸς ἀπωθήσας τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμόν, ἐσχημάτισε γραμμὴν μεταξὺ τούτων καὶ τοῦ βουλγαρικοῦ ὄχλου, ὃν ἀφῆκεν ἀνενόχλητον νὰ καταλάβῃ τοὺς ναοὺς τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος. Ἐν Ἀγχιάλῳ, ὁ στρατός, ἀφοῦ κατέλαβε τὴν Μονὴν τοῦ ἁγ. Γεωργίου, ἀπῆλθε

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

τὴν νύκτα τῆς παρασκευῆς εἰς Πύργον, ἡ δὲ κυβέρνησις διεβεβαίωσε τοὺς κατοίκους ὅτι οὐδὲν εἶχον νὰ φοβῶνται· καὶ ὅμως, περὶ τὸ λυκαυγὲς τῆς Κυρια-
535 κῆς, ἑκατοντάδες κακούργων ἐκ Πύργου καὶ τῶν πέριξ χωρίων προερχόμενοι, ἐν οἷς καὶ ἱκανοὶ μετημφιεσμένοι χωροφύλακες καὶ ἔφεδροι στρατιῶται, εἰσελθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀνενόχλητοι ἐπὶ τῇ δηλώσει ὅτι θὰ συνεκρότουν ἡσύχως συλλαλητήριον, ἔθηκαν πῦρ ἐκ διαφόρων σημείων εἰς αὐτήν. Ἐνισχυθέντες δὲ εἶτα ἐκ Πύργου δι' ἐπικουριῶν ἀποσταλεισῶν ὑπὸ τοῦ Βουλγάρου δημάρχου τῆς τελευταίας πόλεως, ὅστις ὥπλισεν αὐτοὺς ἐκ τῶν στρατιωτικῶν ἀποθηκῶν, ἐπετέθησαν κατὰ τῶν πτωχῶν κατοίκων ἐξ ὧν δεκάδες ἐγένοντο παρανάλωμα τοῦ πυρός, παρ' ὀλίγον δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Μητροπολίτης, ἢ ἔπεσαν ὑπὸ τὰς σφαίρας τῶν βδελυρῶν κακούργων, ἐνῷ οἱ λοιποὶ κατέφυγον εἰς τὰ ὄρη· 12 δὲ μόλις ὥρας μετὰ τὴν φρικώδη καταστροφὴν καὶ τὴν ἀποτέφρωσιν τῆς πόλεως, ἐνεφανίσθη ὁ στρατός. Ἂν δὲ εἰς ταῦτα πάντα προστεθῇ ἡ ἐν τοιαύταις στιγμαῖς ἀπουσία ἐκ τῆς χώρας των τοῦ Ἡγεμόνος, τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, θὰ πεισθῇ πᾶς τις ὅτι τὰ γενόμενα διεπράχθησαν ἐκ συστάσεως, τῇ γνώσει καὶ εὐδοκίᾳ τῶν κρατούντων καὶ διοικούντων, ὧν τὰ κροκοδείλεια δάκρυα, ἰδίᾳ μετὰ τὴν ἀνήκουστον τραγῳδίαν τῆς Ἀγχιάλου, καὶ αἱ διαψεύσεις δι' ὧν θὰ πειραθῶσιν ἵνα παραμορφώσωσι τὰ γεγονότα πρὸς μείωσιν τῆς φρίκης ἣν θὰ προκαλέσωσι ταῦτα ἁπανταχοῦ τοῦ κόσμου, οὐδένα πλέον θὰ παραπλανήσωσι.

Καὶ οἱ μὲν Βούλγαροι ἀνεδείχθησαν καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ κατὰ πάντα ἐφάμιλλοι τῶν ἐπὶ τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς ἐνδόξων προγόνων των, διατρανώσαντες οὕτως ἐνώπιον τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου τὸ γεγονὸς ὅτι ἀρκεῖ νὰ ξέσῃ τις ὀλίγον τὸ λεπτὸν ψιμμύθιον τοῦ δῆθεν πολιτισμοῦ των, ἵνα ἀνεύρῃ ὑπ' αὐτό, θάλλοντα καὶ ἀκμαῖα, τὰ ἄγρια καὶ κακοῦργα ἔνστικτα τῶν μαχητῶν τοῦ Κρούμου καὶ τοῦ Καλογιάννη, καὶ παρασχόντες ἓν ἔτι ψηλαφητὸν τεκμήριον τῆς τύχης τῆς ἀναμενούσης τὸν τλήμονα μὴ βουλγαρικὸν πληθυσμὸν πάσης χώρας, ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ κατώρθουν νὰ ἐμπήξωσι τοὺς ὄνυχάς των. Ἀλλ' ὑπολείπεται ἡ Εὐρώπη, ἧς τὴν στάσιν ἀπέναντι τῶν φοβερῶν τούτων φρικαλεοτήτων ἀναμένομεν νὰ ἴδωμεν. Διότι, μὴ λησμονῶμεν ὅτι τὰ δίκαια τοῦ ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ ἠγγυήθησαν καὶ ἐξησφάλισαν ἐπισήμως, διὰ τῆς ἰδίας ὑπογραφῆς, ἐν τῇ Συνθήκῃ τοῦ Βερολίνου αἱ ἓξ μεγάλαι Εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις· θὰ ἐπιτρέψωσι λοιπὸν νῦν αὗται εἰς τοὺς τέλεον ἐκτραχηλισθέντας Βουλγάρους ὅπως μετατρέψωσιν εἰς ῥάκος καὶ λακπατήσωσι, κατορχούμενοι ἐπ' αὐτῆς, τὴν Συνθήκην ταύτην;

Δὲν τὸ πιστεύομεν ποσῶς· διότι τὸ ἐναντίον θὰ ἰσοδυνάμει πρὸς ἠθικὴν χρεωκοπίαν τῆς Εὐρώπης ἐνώπιον τῶν ὀμμάτων τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς, ἐξαναγκασθησομένων οὕτω νὰ παραδεχθῶσιν ὅτι οὐδεμία πλέον πρέπει νὰ ἀποδίδωται προσοχὴ ἢ σημασία εἰς τὴν θέλησιν καὶ τὰς ἐπισήμους δηλώσεις καὶ ἐπαγγελίας της, καὶ ὅτι ἐν τῇ πραγματικότητι ἡ κτηνώδης βία θὰ κατισχύει τοὐντεῦθεν τοῦ δικαίου καὶ θὰ ἀποτελεῖ τὸν ὑπέρτατον νόμον, πρὸ τοῦ ὁποίου θὰ δεήσει νὰ κλίνῃ τὸν αὐχένα πᾶν δίκαιον, θεῖόν τε καὶ ἀνθρώπινον.

Κ. Δ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἡ σήμερον ἐκδιδομένη πατριαρχικὴ καὶ συνοδικὴ ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς ἐν τῷ κλίματι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου μητροπολίτας, ἐπισκόπους, ἱερεῖς καὶ προκρίτους, ἀπεστάλη πρὸ τριῶν ἑβδομάδων προηγουμένως δὲ καὶ τὸ παρασυναπτόμενον ἐνταῦθα Σημείωμα. Πρὸς εὐρυτέραν κυκλοφορίαν τῶν ἀπὸ μητρικῆς προνοίας πᾶσι τοῖς ὀρθοδόξοις διαβιβαζομένων νουθεσιῶν, ἃς ἀπό τινος συνεχῶς καὶ ἐν ἐπαναλήψει ἡ μήτηρ Ἐκκλησία ἀπέτεινεν αὐτοῖς, ἀνατυποῦμεν τὴν ἐγκύκλιον καὶ τὸ σημείωμα οὕτως ἔχοντα:

ΙΩΑΚΕΙΜ ἐλέῳ Θεοῦ κτλ.

Ἀριθ. πρωτ. 4632.

† Ἱερώτατοι μητροπολῖται, θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι, εὐλαβέστατοι ἱερεῖς, ἐντιμότατοι δημογέροντες καὶ πρόκριτοι καὶ λοιποὶ

εὐλογημένοι χριστιανοὶ τῶν κατὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἤπειρον θεοσώστων ἐπαρχιῶν· χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ. Βαθέως θλίβεται πᾶς εὐσεβὴς καὶ ὀρθόδοξος τὰ ἔκτροπα καὶ ἔκθεσμα βλέπων τὰ καὶ ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ περιβόλῳ διαπραττόμενα ὑπὸ τῶν βιαίως ἔξωθεν ἐπιχειρούντων διασαλεῦσαι τὸ ἀδιάστως ἀπ᾽ αἰώνων καὶ κατὰ συνείδησιν καὶ πεποίθησιν ὑφιστάμενον καθεστὼς κατὰ τὸν αὐτόθι βλαχόφωνον λεγόμενον ὀρθόδοξον πληθυσμόν. Πλὴν γὰρ τοῦ ἄλλου σάλου καὶ σπαραγμοῦ, ὃν οἱ τῶν ζιζανίων σπορεῖς εἰς κοινότητας εἰρηνευούσας καὶ ὁμονοούσας εἰσάγουσι, καὶ συγχύσεως ἐκκλησιαστικῆς ἤδη πολλῆς καὶ σκανδάλων συνεχῶν παραίτιοι οὐ παύονται γινόμενοι, κατάστασιν πραγμάτων δημιουργοῦντες τῷ ὀρθοδόξῳ ἄρδην ἀντιπίπτουσαν συστήματι καὶ πολιτεύματι. Ἱερεῖς μὲν ἤδη τινὲς τῆς οἰκείας στασιαστικῶς ἀποστάντες κανονικῆς ἀρχῆς, καὶ διὰ τοῦτο καθαιρέσει ἐνδίκῳ ὑποβληθέντες καὶ τῆς ἱερατικῆς ἐνεργείας καὶ χάριτος ἀπογυμνωθέντες, οὐ παύονται καὶ οὕτως ἐν τῇ ἀπονοίᾳ αὐτῶν ἀποτολμῶντες ἱεροπρακτεῖν καὶ τὰ ἅγια μυστήρια τελεῖν καὶ τὴν ἣν οὐκέτι ἔχουσι χάριν μεταδιδόναι, μεῖζον τὸ ἑαυτῶν κρῖμα οὕτως ἀπεργαζόμενοι. Εἴ τις γὰρ ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος ἢ διάκονος ἐνδίκῳ καθαιρέσει ὑποβληθεὶς τολμήσειεν ἅψασθαι τῆς ποτὲ ἐγχειρισθείσης αὐτῷ λειτουργίας, οὗτος παντάπασι τῆς Ἐκκλησίας ἐκκοπτέσθω, διαγορεύει ὁ ἀποστολικὸς κανών. Ἀλλὰ καὶ τῶν λαϊκῶν τινες, ὡς μὴ ὤφελε, τῇ πλάνῃ ὅπως ποτὲ ὑπείξαντες, εἰς τὴν σκολιὰν καὶ οὗτοι συνεξετράπησαν ὁδὸν, ἀντὶ τῶν κανονικῶν ποιμένων καὶ ἱερέων τοῖς καθῃρημένοις τούτοις καὶ ἐκπτώτοις καὶ ἀνιέροις ἀκολουθῆσαι παραπλανηθέντες, ἔξω οὕτω τοῦ σωτηρίου περιβόλου τῆς Ἁγίας Ὀρθοδόξου Μητρὸς Ἐκκλησίας ὡς παρασυνάγωγοι γενόμενοι. Εἴ τις γὰρ ἐν πταίσματι ἐξετασθεὶς ἐπεσχέθη τῆς λειτουργίας καὶ μὴ ὑπέκυψε τοῖς κανόσιν, ἀλλ᾽ ἑαυτῷ ἐξεδίκασε τὴν προεδρίαν καὶ τὴν λειτουργίαν καὶ συναπῆλθον τούτῳ τινὲς, παρασυναγωγὴ τὸ τοιοῦτον, λέγει ὁ Μέγας Βασίλειος. Διὸ τοιαύτης, ἄρδην ἐναντίας τῇ κανονικῇ τάξει, οὔσης τῆς ἐκτρόπως, ὡς μὴ ὤφελεν, ἐνιαχοῦ αὐτόθι παραχθείσης ἐκκλησιαστικῆς ἀνωμαλίας, τῶν δὲ ὡς ἄνω στασιαστῶν καὶ παρασυναγώγων ἱερέων καὶ λαϊκῶν ὀνόματι μόνον ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς Μητρὸς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας διατελούντων, τῷ δὲ πράγματι ἔξω ἤδη τῆς ὀρθοδόξου γενομένων τροχιᾶς, θλίψει βαθείᾳ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἀποπλανήσει αὐτῶν ἐχόμενοι, προαγόμεθα συνοδικῶς πατρικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν ἀποτεῖναι αὐτοῖς παραίνεσιν, ὅπως συνέλθωσιν εἰς ἑαυτοὺς, καὶ τὸ βάραθρον, εἰς ὃ ἐπηρείᾳ τοῦ ἀλάστορος φέρονται, κατανοοῦντες, ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν κανονικὴν τροχιὰν τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως καὶ πειθαρχίας καὶ ἔσω τῆς σωτηρίου μάνδρας τῆς γαλουχησάσης αὐτοὺς Μητρὸς Ἐκκλησίας γένωνται, μηκέτι δὲ πονηραῖς προσέχωσι καὶ δουλευούσαις εἰσηγήσεσιν, εἰς τοιαῦτα μὲν ἔκθεσμα καὶ ψυχώλεθρα ἐκκλησιαστικῶς ἀγούσαις, τὴν κοινὴν δὲ ἀδελφικὴν ἀγάπην ἐπιβούλως διαταραττούσαις καὶ διασπώσαις. Ταύτην ἐξ ὑπερτάτου ἐκκλησιαστικῆς προνοίας καθήκοντος τὴν πατρικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν πρὸς τοὺς ὅπως ποτὲ ἀποπλανηθέντας καὶ ἐκτραπέντας, εἴτε ἱερεῖς, εἴτε διδασκάλους, εἴτε λαϊκούς, ἀπευθύνοντες παραίνεσιν καὶ τὸν ἐξ ὕψους φωτισμὸν αὐτοῖς καὶ τὸ ἔλεος ἐξαιτούμενοι, εὔκαιρον ἅμα ἡγούμεθα συστῆσαι καὶ παρακελεύσασθαι πᾶσι τοῖς πιστοῖς καὶ ἀφωσιωμένοις τέκνοις τῆς Ἐκκλησίας ὅπως στερροὶ ὡς ἄχρι τοῦδε καὶ ἀκλόνητοι ἐν τῇ φυλακῇ τῶν ἱερῶν δογμάτων καὶ τῶν πατρικῶν παραδόσεων φυλάσσησθε ἀγρύπνως κατὰ τῶν ἀδιαλείπτων ἐπιβουλῶν, τῷ θυρεῷ τῆς πίστεως ὑμῶν καὶ τῷ συνδέσμῳ τῆς πρὸς ἀλλήλους ἑνότητος τελεσφόρως πᾶσαν αὐτῶν τὴν δύναμιν καὶ ἐνέργειαν ἀποκρούοντες καὶ κατασυντρίβοντες. Ὁ δὲ δυνάμενος φυλάξαι ὑμᾶς ἀπταίστους καὶ στῆσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει, μόνος σοφὸς Θεὸς Σωτὴρ ἡμῶν (Ἰουδ. 25) «αὐτὸς καταρτίσαι ὑμᾶς, στηρίξαι, σθενώσαι, θεμελιώσαι· αὐτῷ ἡ δόξα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν». (Α' Πέτρ. 5,10).

,αϡϛ'. Ἰουλίου η'.

† Ὁ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ἐν Χριστῷ
ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης
(ἕπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν σεβ. συνοδικῶν)

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Καὶ προλαβόντως κατὰ καιρούς, ἕνεκα τῶν ἀνωμαλιῶν, αἵτινες κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος συνετάραξαν τὰς αὐτόθι ἐπαρχίας, ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία οὐ διέλιπεν εὐθέτως ἐκ καθήκοντος ὀφειλετικῆς προνοίας τὰ δέοντα ὑποδεικνύουσα περὶ τῆς τηρητέας πολιτείας κατὰ τὰς δυσκόλους ταύτας στιγμάς, σὺν τῇ ἐπιβαλλομένῃ συντόνῳ προσοχῇ καὶ ἐπαγρυπνήσει κατὰ τῶν παντοίων ἔξωθεν ἐπιβουλῶν, ἰδιαιτέρως συστήσασα τὴν τήρησιν ἅμα μετριοπαθοῦς καὶ εἰρηνικῆς ἐν γένει στάσεως καὶ πολιτείας μετὰ πάσης νομοταγείας. Ἐπειδὴ δ' ἀτυχῶς ἡ θλιβερὰ κατάστασις οὐ μόνον οὐκ ἐβελτιώθη, ἀλλὰ καὶ πολλαχῶς διὰ νέων ἐκτρόπων ἐπιβουλῶν καὶ κακουργιῶν τῶν ἐναντίων ὁσημέραι ἐπιδεινοῦται, ἀναγκαῖον ἡγούμεθα ἵνα ἐπιτακτικώτερον προτρέψωμεν καὶ αὖθις, συνοδικῇ διαγνώμῃ, καὶ ὑποδείξωμεν τὴν ἀνάγκην ὅπως οἱ κατὰ τὰς αὐτόθι ἐπαρχίας ἀρχιερεῖς καὶ ὁ ὀρθόδοξος λαός, τὸ δυσχερὲς καὶ κρίσιμον τῶν καιρῶν ὑπ' ὄψιν ἔχοντες, διπλασιάζωσι μὲν τὴν ἑαυτῶν προσοχὴν καὶ μέριμναν εἰς ἀπόκρουσιν τῶν ἀδιαλείπτων τούτων ἔξωθεν ἐπιβουλῶν, ταὐτοχρόνως ὅμως μὴ παύσωσιν αὐστηρῶς ἐχόμενοι τῶν παραγγελμάτων τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ πραότητος καὶ τῆς ὀφειλομένης πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὴν δημοσίαν τάξιν εὐλαβείας, ἐπισπώμενοι διὰ τῆς εὐσταθοῦς μὲν ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμύνης καὶ προασπίσεως, τῆς μετριοπαθοῦς δὲ καὶ νομοταγοῦς καὶ εἰρηνοφίλου ἐν πᾶσι πολιτείας καὶ στάσεως αὐτῶν, τὴν κοινὴν ἐκτίμησιν, τὴν εὐμένειαν τῆς Α. Α. Μ. τοῦ φιλολάου ἡμῶν Ἄνακτος, τὴν εὐαρέσκειαν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ τὴν εὐλογίαν τὴν παρὰ Θεοῦ. ,αϡϛ'. Ἰουνίου κ'.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐπίσκεψις εἰς τὰ ἀνάκτορα.— Τῇ δευτέρᾳ ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ καπικεχαγιᾶ ἐξ. Ἀντωνίου Οἰκιάδου, μετέβη εἰς τὰ αὐτοκρ. ἀνάκτορα καὶ ὑπέβαλε τὰς ὑπὲρ ὑγιείας καὶ μακροημερεύσεως τῆς Α. Α. Μ. τοῦ σουλτάνου διαπύρους εὐχὰς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους διηνεκῶς εὐγνωμονούντων ἐπὶ τῇ ὑπὲρ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀσφαλείας αὐτῶν αὐτοκρατορικῇ καὶ πατρικῇ Αὐτοῦ μερίμνῃ.

Αὐτοκρατορικαὶ ἑορταί.—Τῇ κυριακῇ, 30 ἰουλίου, ἀγομένης τῆς ἑορτῆς τῶν γενεθλίων τῆς Α. Α Ὑψ. τοῦ μεγάλου δουκὸς Μιχαήλ, διαδόχου τοῦ ῥωσσικοῦ θρόνου, ἡ Α. Θ. Π. διεβίβασε τὰς ὑπὲρ τοῦ ἑορτάζοντος εὐχὰς τῷ ἐνταῦθα ἐπιτετραμμένῳ τῆς Ῥωσσίας διὰ τοῦ πανοσιολογ. Μ. πρωτοσυγκέλλου· — διὰ τοῦ αὐτοῦ, προχθές, σάββατον, αἱ πατριαρχικαὶ προσρήσεις διεβιβάσθησαν τῷ ἐξοχ. πρεσβευτῇ Αὐστροουγγαρίας ἐπὶ τοῖς γενεθλίοις τῆς Α. ΚΒ. Μ, τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ.

Ἱερὰ Σύνοδος. — Ἀπὸ τῆς τρίτης ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὡς μέλους τῆς ἱερᾶς Συνόδου ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Πελαγωνείας κ. Ἰωακείμ, προσαγορευθεὶς δεόντως ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου καὶ καταλλήλως ἀπαντήσας. — Ἡ ἱερὰ Σύνοδος συνῆλθεν ἐκτάκτως καὶ τῇ τετάρτῃ, ἕνεκα τῶν ἐξ Ἀγχιάλου θλιβερωτάτων εἰδήσεων. Ἡ Α. Θ. Π. μετὰ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν Κυζίκου, Τραπεζοῦντος, Χίου, Σισανίου, Δρυϊνουπόλεως καὶ Κολωνίας ἐπεσκέψαντο μετὰ μεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας τὴν Α. Ὑψ. τὸν μέγαν βεζίρην.

Κοινὴ συνεδρία.— Τῇ παρασκευῇ, 4 ἀρχομένου μηνός, συνῆλθον εἰς συνεδρίαν κοινὴν ἥ τε ἱερὰ Σύνοδος καὶ τὸ ἔντιμον Δ. Ἐθν. Μ. Συμβούλιον.

Ἡγεμονία Σάμου.—Τῷ τὴν παρασκευὴν ἐκ τῆς ἡμετέρας πόλεως εἰς Σάμον ἀναχωρήσαντι Ὑψ. ἡγεμόνι τῆς Σάμου Κωνστ. ἐφέντῃ Καραθεοδωρῇ ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμεν. πατριάρχης διεβίβασε τὰς πατρικὰς αὐτοῦ καὶ κατευοδίους εὐχὰς διὰ τοῦ πανοσιολ. Μ. ἀρχιδιακόνου κ. Βενιαμίν.

Μητρόπολις Πισσιδίας.—Διὰ τηλεγραφήματος αὐτοῦ, ἀπὸ 26 λήξαντος ἰουλίου, ὁ πανιερ. μητροπολίτης Πισσιδίας κ. Κωνσταντῖνος ἤγγειλε τήν τε εἰς τὴν ἕδραν τῆς μητροπόλεως ταύτης ἄφιξιν καὶ τὴν θερμὴν δεξίωσιν, ἣν αὐτῷ οἱ εὐσεβεῖς ἀτταλιεῖς ἐποιήσαντο.

Μητρόπολις Διδυμοτείχου. — Δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ ὁ πανιερ. μητροπολίτης Διδυμοτείχου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

κ. Φιλάρετος Βαφείδης, ἀγγέλλων τῇ Α. Θ. Π. τὴν αἰσίαν εἰς Διδυμότειχον ἄφιξιν, ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ καὶ δεξιώσει, ἧς ἀπήλαυσεν ἐκ μέρους τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμεν. πατριάρχου κατὰ τὴν βραχεῖαν, ἀδείᾳ συνοδικῇ, παρ' ἡμῖν διαμονὴν αὐτοῦ.

Μητρόπολις Πρεσπῶν.—Τῇ δευτέρᾳ, 31 λήξαντος, ἀπῆλθεν εἰς Θεσσαλονίκην, ἵνα μεταβῇ ἐκεῖθεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ, ὁ πανιερ. μητροπ. Πρεσπῶν καὶ Λυχνιδῶν κ. Γερμανός, προπεμφθεὶς ἄχρι τοῦ ἀτμοπλοίου ὑπὸ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν Πελαγωνείας καὶ Μαρωνείας καὶ τῶν παρεπιδημούντων μητροπολιτῶν Βάρνης, Γρεβενῶν καὶ Βελλᾶς. Τὰς ὑπὲρ εὐπλοίας τοῦ ἀναχωροῦντος μητροπολίτου πατριαρχ. εὐχὰς ἡρμήνετσεν αὐτῷ ὁ ἱερολ. τριτεύων κ. Ἀθηναγόρας.

Μητρόπολις 40 Ἐκκλησιῶν. — Τῷ σαββάτῳ, 29 ἰουλίου, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Τεσσαράκοντα Ἐκκλησιῶν κ. Ἄνθιμος, προπεμφθεὶς ἄχρι τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ ὑπὸ τῶν σεβασμιωτάτων συνοδικῶν Σηλυβρίας καὶ Σισανίου καὶ τοῦ παρεπιδημοῦντος πανιερωτάτου Βελλᾶς καὶ ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. ὑπὸ τοῦ ἱερολογ. τριτεύοντος. Ὁ μητροπολίτης Τεσσαράκοντα Ἐκλησιῶν ἤγγειλε τῇ Ἐκκλησίᾳ τηλεγραφικῶς τὴν αἰσίαν εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἄφιξιν καὶ τὴν ὑποδοχήν, ἣν ἐποιήσατο αὐτῷ ἡ κοινότης, ὑπέβαλε δ' ἅμα τὴν κοινὴν εὐγωμοσύνην αὐτῆς τῇ τε Α. Θ. Π. καὶ τοῖς σεβασμ. συνοδικοῖς.

Ἐπισκοπὴ Μοσχοννησίων.—Τῇ προπαρελθούσῃ πέμπτῃ ἀνεχώρησεν εἰς Σμύρνην ἵνα μεταβῇ εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὁ θεοφιλ. ἐπίσκοπος Μοσχοννησίων κ. Νικόδημος, ἀναγγείλας τῇ Ἐκκλησίᾳ τηλεγραφικῶς τὴν εἰς τὴν ἐπισκοπὴν ταύτην αἰσίαν ἄφιξιν καὶ τὴν αὐτῷ γενομένην ὑποδοχήν.

Μητροπολῖται σχολάζοντες.— Προτάσει τῆς ἱερᾶς Συνόδου, τὸ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβούλιον ἐνέκρινε νὰ χορηγῶνται ἀπὸ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου χίλια γρόσια κατὰ μῆνα, μεῖζον δηλαδὴ τοῦ χορηγουμένου μητροπολίταις σχολάζουσι, τῷ πανιερ. μητροπολίτῃ προέδρῳ Γάνου καὶ Χώρας κ. Κωνσταντίῳ, οἰκειοθελῶς μὲν παραιτησαμένῳ τὴν ἐπαρχίαν, ἔχοντι δ' ἀνάγκην περιθάλψεως τῆς ὑγιείας αὐτοῦ.

Ἐξαρχία Μετζόβου.— Διετάχθησαν τηλεγραφικῶς οἱ τέως ἐπίτροποι καὶ ἔφοροι Μετζόβου νὰ παραδώσωσι τοῖς ἐκλεγεῖσι νεωστὶ διαδόχοις τὰ παρ' αὐτοῖς μένοντα ἀρχεῖα καὶ χρήματα τῆς κοινότητος.

Μ. τοῦ Γ. Σχολή.—Τὸ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβούλιον ἀνέθηκε τὸ ἔργον τῆς ἐξελέγξεως τῶν λογαριασμῶν τοῦ πρώην ταμίου καὶ ἐφόρου τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς κ. Π. Γ. Χρυσοῦ τοῖς ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ σεβ. μητροπολίτῃ Δρυϊνουπόλεως κ. Λουκᾷ καὶ τῷ κ. Ἐμμ. Ρακτιβᾶν, ἀντὶ τῶν πρὸ καιροῦ διορισθέντων.

Ἐθν. Ἰωακείμιον παρθεναγωγεῖον.— Ἀντὶ τῶν παραιτησαμένων τὰ καθήκοντα ἐφόρων τοῦ Ἐθν. Ἰωακειμίου παρθεναγωγείου κκ. Ἀριστείδου βέη Κυριακοῦ καὶ Σ. Γ. Καζανόβα, διωρίσθησαν ὑπὸ τοῦ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου ἔφοροι αὐτοῦ οἱ κκ. Παῦλος Ἀλεξ. Καραθεοδωρῆ καὶ Θρασ. Ψάθης.

Ληξιαρχικὸν Γραφεῖον. — Τὸ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβούλιον διώρισε γραμματέα τοῦ Ληξιαρχικοῦ γραφείου τῶν Πατριαρχείων, ἐποπτευομένου ὑπὸ τοῦ πανοσιολογ. ἀρχειοφύλακος κ. Κ. Δελικάνη, τὸν ἐλλόγιμον κ. Ἰάκωβον Βασιάδην, τέως συντάκτην καὶ διαχειριστὴν τῆς «Ἐκκλησ. Ἀληθείας», εἰς ἣν ἀπὸ δεκαπενταετίας μετ' ἀφοσιώσεως εἰργάσθη. Τῷ μέχρι τοῦδε ληξιάρχῳ κ. Ν. Παγανᾷ, ἀπὸ ἑνδεκαετίας ἐργασθέντι, ὡρίσθη μισθὸς διαθεσιμότητος τετρακοσιόγροσος.

Ἐθνικὸν Ὀρφανοτροφεῖον. — Ἡ εὐγενεστάτη κυρία Ἐλεονώρα Λαμπρινίδου προσήνεγκε 5 λίρας Τουρκίας ὑπὲρ τοῦ Ἐθν. Ὀρφανοτροφείου Πριγκήπου ἀντὶ πομπώδους ἐπιμνημοσύνου τελετῆς ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς. Ἐπίσης ἡ εὐγενεστάτη κυρία Εἰρήνη Γ. Τ. προσήνεγκεν ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ καθιδρύματος 5 λίρας τουρκικάς.

Ἔκφρασις εὐαρεσκείας.— Εἰς τὸν Ἀθήνησι διαμένοντα ἔγκριτον ἐκ Σηλυβρίας ὁμογενῆ κ. Μιλτ. Ἰορδανόπουλον ἐξεφράσθησαν διὰ πατριαρχικοῦ πιττακίου ἡ εὐαρέσκεια καὶ αἱ εὐχαὶ τῆς Α. Θ. Π. ἀνθ' ὧν ἔπραξε καὶ πράττει ὑπὲρ τῆς γενετείρας, ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς συντρέχων ἀπό τινων ἐτῶν ὑπὲρ τῶν ἐν αὐτῇ κοινωφελῶν ἱδρυμάτων καὶ θεσμῶν.

Ἐπιτροπὴ ἀρχιερατικῶν περιουσιῶν. — Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἀρχιερατικῶν περιουσιῶν, ἀντὶ τοῦ κ. Ἰω. Ἀσπριώτου, παραιτησαμένου τὴν θέσιν ταύτην, διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου ὁ κ. Ἰάκωβος Βασιάδης.

Πατριαρχικαὶ εὐχαί.— Ἐπὶ τοῖς ἐσχάτως

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

τελεσθεῖσιν ἀρραβῶσι, δι' ὧν καὶ συνεδέθησαν δύο τῶν ἐν Ἑσπερίᾳ ἐξεχουσῶν οἰκογενειῶν αἱ τῶν ἐριτίμων κκ. Οἰκονόμου καὶ Ζαρίφη, ἡ Α. Θ. Π. ηὔξατο πατρικῶς τὰ πρόσφορα. Ἐπὶ τῇ πατριαρχικῇ ταύτῃ εὐμενείᾳ καὶ στοργῇ οἱ ἐρίτιμοι σύζυγοι Φαννὴ καὶ Περικλῆς Γ. Ζαρίφης, εὐγνωμονοῦντες, ὑπέβαλον τηλεγραφικῶς ἐκ Saint Moritz τὰς εὐχαριστίας αὐτῶν βεβαιοῦντες ὅτι «ἡ εὐλογία τῆς Α. Θ. Π. συμπληροῖ τὴν εὐδαιμονίαν τῶν τε μνηστευθέντων καὶ τῶν γονέων αὐτῶν, παρακαλούντων ν' ἀποδεχθῇ τὰς εὐγνώμονας αὐτῶν εὐχαριστίας».

Ἅγιον Ὄρος.— Τηλεγραφικῶς ηὐχαρίστησε τῇ Α. Θ. Π. ἐπὶ ταῖς τῇ 27 λήξαντος μηνὸς διαβιβασθείσαις πατριαρχικαῖς εὐχαῖς ὁ πανοσιώτατος ἡγούμενος τῆς ἱερᾶς μονῆς τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος κ. Μισαήλ.—Ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς εἰς Ἅγιον Ὄρος ἐπισκέψεως αὐτοῦ ὁ πανοσιολογ. ἀρχιμ. κ. Δημ. Γεωργιάδης, καθηγητὴς τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογ. Σχολῆς, διαμείνας ἐπὶ μικρὸν ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς Βατοπεδίου καὶ Ἰβήρων. — Χθὲς ἡ Α. Θ. Π. ηὔξατο τηλεγραφικῶς ταῖς ἑορταζούσαις ἱεραῖς μοναῖς τοῦ Κουτλουμουσίου καὶ τοῦ Παντοκράτορος.

Μητρόπολις Νικομηδείας.—Τῇ προπαρελθούσῃ πέμπτῃ, 27 λήξαντος ἰουλίου, πανηγυριζούσης τῆς ἐν Νικομηδείᾳ ὀρθοδόξου κοινότητος τὴν μνήμην τοῦ πολιούχου ἁγ. μάρτυρος Παντελεήμονος, προέστη τῆς ἐπὶ τούτῳ ἱερᾶς τελετῆς, πατρικῇ μερίμνῃ τοῦ κυριάρχου μητροπολίτου, ὁ πανιερ. μητροπολίτης πρώην Μαρωνείας κ. Κωνστάντιος.

Μητρόπολις Ἰωαννίνων. — Τῷ σαββάτῳ, προχθές, ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Ἰωαννίνων κ. Γεράσιμος, προπεμφθεὶς ἐκ μέρους τῆς Α.Θ.Π. ὑπὸ τοῦ ἱερολογ. δευτερεύοντος. Τὸν ἀναχωροῦντα μητροπολίτην προέπεμψαν ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ οἱ σεβασμ. συνοδικοὶ Πελαγονίας, Τραπεζοῦντος, Μαρωνείας, Σισανίου καὶ Κολωνίας, οἱ παρεπιδημοῦντες πανιερ. μητροπολῖται Βάρνης καὶ Γρεβενῶν, οἱ ἀρχιεπίσκοποι (τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων) Νεαπόλεως καὶ Φιλαδελφείας, ὁ ἐπίτροπος τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ πολλοὶ κληρικοὶ καὶ λαϊκοί.

Μητρόπολις Λήμνου.— Ὁ ἐν Λήμνῳ φιλόμουσος ἱδρυτὴς τοῦ Παντελιδείου Παρθεναγωγείου κ. Ὀδ. Ι. Παντελίδης ὑπέβαλεν ἐγγράφως τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ ἐπί τε τῇ ἐπικυρώσει τοῦ κανονισμοῦ τῆς σχολῆς ταύτης καὶ ταῖς αὐτῷ διαβιβασθείσαις εὐχαῖς.

Μητρόπολις Ἡλιουπόλεως. — Τῇ δευτέρᾳ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἀφίκετο εἰς Σμύρνην, μετὰ τὴν ἀνὰ τὸ τμῆμα Καρίας ποιμαντικὴν περιοδείαν, ὁ πανιερ. μητροπολίτης Ἡλιουπόλεως καὶ Θυατείρων κ. Ταράσιος.

Ὀνομαστικαὶ ἑορταί.—Τῷ προπαρελθόντι σαββάτῳ, 29 λήξαντος, μνήμῃ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Καλλινίκου, ἡ Α. Θ. Π. συνεχάρη τηλεγραφικῶς τοῖς τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἑορτὴν ἄγουσι σεβ. μητροπολίταις Δέρκων καὶ Παραμυθίας. Ἐπίσης ηὔξατο τὰ δέοντα τοῖς ἐν τῇ πατριαρχικῇ αὐλῇ ἐπίσης ἑορτάζουσι.—Χθὲς δὲ τηλεγραφικῶς διεβίβασε τὰς πατρικὰς εὐχὰς αὐτοῦ τῷ τὴν ὀνομαστικὴν ἑορτὴν ἄγοντι ἀξιοτίμῳ κ. Σωτηρίῳ Σπυρίδωνος.

Περιοδευταί.—Τῷ πανιερ. μητροπολίτῃ Σμύρνης κ. Βασιλείῳ, πρότερον καὶ ἐπ' ἐσχάτων αὖθις αἰτησαμένῳ τὴν εἰς τὸ ἐπισκοπικὸν ἀξίωμα προαγωγὴν τοῦ νεαροῦ τὴν ἡλικίαν καὶ μήπω συμπληρώσαντος εὐδόκιμον πενταετῆ παρὰ μητροπολίτῃ τινὶ ὑπηρεσίαν ἀρχιδιακόνου τῆς ἱερᾶς ταύτης μητροπόλεως, ὡς οἱ ἐθνικοὶ Κανονισμοὶ διατάττουσι, συνεστήθη νὰ προςλάβῃ παρ' ἑαυτῷ ἕνα τῶν διαθεσίμων ἀρχιερέων, διὰ λόγους ἀγγελθέντας τῷ αἰτοῦντι μητροπολίτῃ.

Φιλομουσίας τεκμήριον.—Ἐκ τῶν ἐφημερίδων τῆς Σμύρνης ἐμάθομεν μετὰ χαρᾶς ὅτι ὁ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν Βοστώνῃ τῆς Ἀμερικῆς ἐγκατεστημένος σμυρναῖος κ. Ἰω. Μ. Ροδοκανάκης ἀπέστειλεν ἐσχάτως εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς Σμύρνης δώδεκα χιλιάδας καὶ ἐννεακόσια εἴκοσιν ἓν φράγκα. Ὁ φιλόπολις δωρητὴς πρό τινων ἐτῶν περὶ τοὺς χιλίους τόμους βιβλίων ἐδωρήσατο τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς, αὐθόρμητος δ' ἑκάστοτε προήρχετο ἀρωγὸς εἰς εὐαγῆ καθιδρύματα τῆς φιλοτιμοτάτης ὁμογενοῦς ἐν Σμύρνῃ κοινότητος.

Κοινότης Κυδωνιῶν.— Διὰ γράμματος καὶ τηλεγραφικῶς συνεστήθη τοῖς προύχουσι τῆς φιλογενοῦς τῶν Κυδωνιῶν κοινότητος ἵνα συνεννοηθῶσι μετὰ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Ἐφέσου, ἐξακολουθῶσι δὲ τηροῦντες τὰ καθήκοντα αὐτῶν ὡς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη διακριθέντες διὰ τὴν εὐσέβειαν καὶ παραδειγματικὴν αὐτῶν φιλογένειαν.

Λόγιοι παρ' ἡμῖν ξενιζόμενοι.—Διαμένουσι παρ' ἡμῖν οἱ ἐλλόγιμοι διευθυνταὶ τοῦ τε Τραμπαζείου γυμνασίου κ. Ι. Παπίας καὶ τοῦ ἐν Τσοτυλίῳ κ. Δημήτριος Στεφάνου.—Ἀπῆλθον δὲ πρὸ ἓξ ἡμερῶν ὅ τε πανο-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

σιολογ. ἀρχιμανδρίτης καὶ διευθυντὴς τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Θεολογ. Σχολῆς τοῦ Σταυροῦ κ. Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, οὗ ἡ περιοδεία σκοπὸν ἔχει τὴν εὕρεσιν γραμμάτων ἐπισήμων περὶ τοῦ πολύτλα πατριάρχου Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως, καὶ ὁ ἐν Πετρουπόλει διαμένων ὑπομνηματογράφος τῆς Μ. Ἐκκλησίας κ. Ἀθαν. Παπαδόπουλος Κεραμεύς.

Χοροστασία.—Τῷ παρελθόντι σαββάτῳ, κατὰ τὸν ἑσπερινὸν τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως, ἡ Α. Θ. Π. ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ ἐν Γαλατᾷ πανηγυρίζοντι ναῷ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, πολλοῦ συρρεύσαντος εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ποιμαντικὴ περιοδεία.—Κατὰ τὰ μέσα τοῦ λήξαντος ἰουλίου διῆλθεν ἐκ Λευκωσίας ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Κυρηνείας καὶ πρόεδρος τῆς κυπριακῆς ἱερᾶς Συνόδου κ. Κύριλλος, μεταβὰς, μετὰ διαμονὴν μιᾶς ἡμέρας, εἰς ποιμαντικὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἀνὰ τὴν ἐπαρχίαν Κυρηνείας εὐσεβοῦς αὐτοῦ ποιμνίου.

Κήρυγμα τοῦ θείου λόγου.— Συμπληρώσας τὰς θεολογικὰς αὐτοῦ σπουδὰς ἐν τῇ Θεολογ. Σχολῇ τοῦ Σταυροῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ἐπανῆλθεν εἰς Λευκοσίαν ὁ ἱερολογ. ἱεροκῆρυξ καὶ χρηστὸς κληρικὸς κ. Φιλάρετος Κουρίτης, ὅστις ἔμελλεν ἵνα ἄρξηται τοῦ ἔργου ἀπὸ τῆς κυριακῆς, 16 ἰουλίου, κηρύττων ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου.

Ἀρχεῖα Ἐκκλησίας Κύπρου.—Ἐν τῇ καλλίστῃ ἐφημερίδι «Ἐλευθερίᾳ» τῆς Λευκωσίας ἐξεδόθη γράμμα ἀνέκδοτον τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Κυπριανοῦ, ἀπὸ 2 ἀπριλίου 1812, ἀναφερόμενον εἰς χρηματικὰς ὑποθέσεις τῆς ἀρχιεπισκοπῆς, περὶ ἧς εἴ τι ἂν περισώζηται παρ' ἰδιώταις ἐκκλησιαστικὸν ἔγγραφον καλὸν νὰ καθίσταται πᾶσι γνωστὸν διὰ τοῦ τύπου.

Χριστιανικαὶ ἀρχαιότητες. — Ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ, τῷ τῆς 8 λήξαντος ἰουλίου, ὁ ἐλλογ. προλύτης τῆς θεολογίας κ. Χαρίλαος Ι. Παπᾶ Ἰωάννου δημοσιεύει περιγραφὴν χριστιανικοῦ κεραμίου κυκλοτεροῦς, ὅπερ, προερχόμενον ἐκ τῆς ἐν τῷ Θαυμαστῷ Ὄρει μονῆς τοῦ ὁσίου Συμεὼν (Θαυμαστορείτου), παριστᾷ τὸν ἐφ' οὗ ὁ Συμεὼν ἠσκεῖτο στύλον μετὰ δύο ἀγγέλων καὶ δύο μορφῶν ἀνθρωπίνων καὶ τῶν λέξεων «εὐλογία τοῦ ὁσίου Συμεὼν τοῦ [κατὰ τὸ Θαυμ]αστὸν ὄρος». Τὸ κεράμιον δέον ν' ἀντιπαραβληθῇ πρὸς ὁμοίας παραστάσεις.

Μονὴ Μαχαιρᾶ.—Ἀνεγράψαμεν ἐπαινετικῶς ἐν προγενεστέρῳ φύλλῳ δήλωσιν δύο πατέρων τῆς ἱερᾶς μονῆς Μαχαιρᾶ, καθ' ἣν ἀπαγορεύεται ἡ ἐν τῇ μονῇ διαμονὴ οἰκογενειῶν περισσότερον τῶν ὀκτὼ ἡμερῶν. Νῦν ἐν τῷ τύπῳ δηλοῖ ὁ πανοσιολογ. ἡγούμενος τῆς μονῆς κ. Μητροφάνης ὅτι ἡ δήλωσις ἐκείνη ἐγράφη ἐν ἀγνοίᾳ αὐτοῦ, βεβαιοῖ δὲ δημοσίᾳ, καὶ ἀπ' ἐναντίας πρὸς τὰς πᾶσι σεβαστὰς ἀρχαίας μοναστικὰς διατάξεις, ὅτι «ἡ μονὴ μετὰ πολλῆς προθυμίας παρέχει τὴν φιλοξενίαν της εἰς πάντας τοὺς βουλομένους νὰ διαθερίσωσιν ἐν αὐτῇ».

ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΕΝ ΕΥΣΕΒΕΙ ΤΗ ΠΙΣΤΕΙ ΤΕΛΕΙΩΘΕΝΤΩΝ

Ἐκκλησιαστικῇ προνοίᾳ, χθὲς, κυριακῇ, ἐτελέσθησαν ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ναοῖς μνημόσυνα ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει τελειωθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐπ' ἐσχάτων θύματα παρασχόντων ἑαυτοὺς τῆς πρὸς τὴν πίστιν τῶν πατέρων ἡμῶν ἀφοσιώσεως, τῆς ἀφοσιώσεως εἰς τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν. Ὀρθοδόξων ὁμογενῶν πλήθη μετὰ συγκινήσεως παρέστησαν ἐν ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς συνενώσαντες μετὰ τοῦ λειτουργοῦντος ἱερατείου τὰς δεήσεις αὐτῶν πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ ἐλέους καὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπὲρ τῶν πυρὶ καὶ μαχαίρᾳ τελειωθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν. Μετὰ συντριβῆς καρδίας, ἐν ἐκδηλώσεσιν ἀδελφικοῦ πόνου, συνδραμόντες ἐν ταῖς ἱερουργίαις ἱκέτευσαν τὸν ἀνεχόμενον τὰ πάντα Θεὸν ὑπέρ τε τῆς ἀναπαύσεως τῶν εἰς τὴν ἀγήρω ζωὴν μεταστάντων καὶ ὑπὲρ τῆς παύσεως τῶν κακῶν, ἅτινα ἐκ μέρους τῶν λεγομένων χριστιανῶν ὑφίστανται οἱ ἐν Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ ὁμογενεῖς ἅτε πνευματικὴν μὲν ἀρχὴν ἀναγνωρίζοντες τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, γλῶσσαν δὲ λαλοῦντες τὴν μεταδώσασαν εἰς τὰ πεπολιτισμένα τῶν ἐθνῶν τὴν χριστιανικὴν πίστιν καὶ τὸν ἀληθῆ πολιτισμόν.

Ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐτέλεσεν ὁ παναγιώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης μετὰ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν Κυζίκου, Νικομηδείας, Πελαγωνείας, Τραπεζοῦντος, Μεθύμνης, Χίου, Μαρωνείας, Σηλυβρίας καὶ τῶν παρεπιδημούντων μητροπολιτῶν Μεσημβρίας καὶ Βάρνης, μνημονεύσας ἐν μὲν τοῖς ζῶσι τῶν ἐν Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ ἀρχιερέων Φωτίου (Φιλιππουπόλεως), Τιμοθέου (Μεσημβρίας), Βασιλείου (Ἀγχιάλου), Νεοφύτου (Βάρνης) καὶ Δωροθέου (Σωζοπόλεως) μετὰ τῶν ποιμνίων αὐτῶν, ἐν δὲ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

τοῖς τεθνεῶσι τῶν ἐν πίστει τελειωθέντων καὶ πυρὶ ὁλοκαυτωθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν· ὑπὲρ αὐτῶν δὲ καὶ τρισάγιον ἐπὶ κολύβων ἐψάλη, μετὰ τὸ τέλος τῆς νεκρωσίμου ἀκολουθίας, ἧς ἠκροάσαντο μετὰ συγκινήσεως καὶ δακρύων οἱ παριστάμενοι, ὧν μεταξὺ καὶ πολλοὶ πρόσφυγες ἕλληνες ἐξ Ἀγχιάλου, Βάρνης καὶ καὶ Πύργου.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἱερᾶς μυσταγωγίας ἡ Α. Θ. Π. ἀνῆλθε τὸν πατριαρχικὸν θρόνον, ηὐλόγησε τὸ πυκνότατον εὐσεβὲς ἐκκλησίασμα καὶ ἀνήγγειλεν ὅτι ἐτελέσθη ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας ἡ ἱερὰ πατριαρχικὴ καὶ συνοδικὴ λειτουργία, διά τε τὴν ἑορτὴν τῆς θείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Μεταμορφώσεως καὶ εἰς μνημόσυνον τῶν ἐν κράτει δῆθεν εὐνομουμένῳ πυρί τε καὶ μαχαίρᾳ τελειωθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν πασχόντων διότι ἀνήκουσιν εἰς τὴν εὐγενεστέραν τῶν φυλῶν τῆς ἀνθρωπότητος, τὸ εὐσεβὲς ἑλληνικὸν γένος, καὶ λαλοῦσι τὴν γλῶσσαν, δι' ἧς οἱ θεῖοι διδάσκαλοι καὶ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν διέδωκαν καὶ εἰς τὸν βουλγαρικὸν λαὸν τὴν ὀρθόδοξον χριστιανικὴν πίστιν. Ὁ παναγιώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης, ἀναμιμνησκόμενος μετὰ ἄλγους πολλοῦ τῶν ἐν Ἀγχιάλῳ καὶ Πύργῳ τολμηθέντων τελευταῖον ὑπ' ἀνθρώπων ἀπολεσάντων πᾶσαν ἀνθρωπισμοῦ καὶ χριστιανισμοῦ συνείδησιν, κατὰ τῶν ἱερῶν εἰκόνων, βιβλίων καὶ σκευῶν καὶ κατ' αὐτῶν τῶν τιμιωτάτων κειμηλίων τῆς πίστεως, προέτρεψε πατρικῶς πάντας τοὺς ὁμογενεῖς νὰ μὴ μιμηθῶσι τοὺς τὰ ἱερὰ βεβηλοῦντας καὶ τὰ δίκαια τοῦ πλησίον καταπατοῦντας, ἀλλά, φερόμενοι νομοταγῶς καὶ πολιτευόμενοι ὡς ἀληθεῖς χριστιανοί, ζῶντες ἐν τῷ κράτει τῆς Α. Α. Μ. τοῦ μεγαθύμου ἡμῶν ἄνακτος, τοῦ προστάτου τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας ἡμῶν, νομοταγῶς καὶ νὰ ζητῶμεν δικαιοσύνην ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς τῶν ἐγγυηθέντων ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας ἀσφαλείας καὶ ζωῆς. Ηὐχήθη δὲ τέλος ὅπως ἐν τοῖς ἱεροῖς συνερχόμενοι ναοῖς, εὐχηθῶμεν οὐχὶ ἐπὶ λυπηροῖς ἀλλ' ἐπὶ χαρμοσύνοις γεγονόσιν. Ἡ Α. Θ.Π. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐξώστου, τοῦ ὑπὸ τὴν Μ. Πρωτοσυγκελλίαν, ηὐλόγησε τὸ παριστάμενον ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ πλῆθος, προέτρεψεν αὐτὸ εἰς ἔργα ἀγάπης καὶ εὐσπλαγχνίας ἐν περιστάσεσι τοσούτῳ θλιβεραῖς, καὶ συνεβούλευσε ν' ἀπέλθῃ εἰς τὰ ἴδια ἄνευ θορύβου, σεβόμενον τοὺς ἐν τῷ βασιλείῳ Κράτει νόμους.

Οἱ παριστάμενοι εὐσεβεῖς ἐζητωκραύγησαν ὑπέρ τε τῆς Α. Α. Μ. τοῦ κραταιοτάτου ἡμῶν ἄνακτος καὶ ὑπὲρ τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου.

Τὸ ἱερὸν μνημόσυνον τῶν ἀειμνήστων ἡμῶν ἀδελφῶν ἤγγειλε τοῖς ἐπιτρόποις καὶ τοῖς προϊσταμένοις τῶν ἱερῶν ναῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἡ Μ. Πρωτοσυγκελλία διὰ τῆς παρὰ πόδας συμβουλευτικῆς ἐγκυκλίου, διαταγῇ τῆς Α.Θ.Π. Ἐν τοῖς ναοῖς παρετέθησαν καὶ κόλλυβα, τινῶν αἱ ἐπιτροπαὶ διένειμαν, δαπάνῃ τοῦ ναοῦ καὶ κηρία ἐπὶ τῷ μνημοσύνῳ, ἡ δὲ φιλότιμος ἐπιτροπὴ τοῦ ναοῦ τῆς Ξυλοπόρτης, ἀρχαιοτέρου ἡμῶν πατριαρχικοῦ ναοῦ, περιενέδυσε τὰς λυχνίας καὶ τοὺς πολυελαίους διὰ πέπλου μέλανος.

Ἡ ἐγκύκλιος τῆς Πρωτοσυγκελλίας ἔστιν αὕτη.

Θεοφιλέστατοι ἀρχιερατικῶς προϊστάμενοι, ὁσιώτατοι ἱερατικῶς προϊστάμενοι, τιμιώτατοι ἐπίτροποι τῶν ἱερῶν ἐκκλησιῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀπαξάπαντες οἱ εὐλαβεῖς χριστιανοί.

Ἀριθμὸς πρωτ. 5391.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 6 αὐγούστου ἑορτάζοντες, ὡς γνωστόν, τὴν θείαν Μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἐπιτελοῦμεν ἅμα ἱερὸν μνημόσυνον ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν πίστει τελειωθέντων καὶ πυρὶ ὁλοκαυτωθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν. Ἐπὶ τούτῳ, σεπτῇ πατριαρχικῇ ἐντολῇ, τὴν παροῦσαν ἡμῶν ἐγκύκλιον ἀπολύοντες προτρεπόμεθα ὑμᾶς ἅπαντας, ὅπως πνευματικῶς ἑορτάσητε τὴν ἱερὰν ταύτην ἑορτὴν τῆς εὐσεβείας ἡμῶν, συνιστῶμεν δὲ συνάμα ὅπως ἐν χριστιανικῇ πρᾳότητι, ἀνεξικακίᾳ, ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ὅλως ἀθορύβως δεηθῆτε ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων ἀδελφῶν ἡμῶν, καλῶς γινώσκοντες ὅτι ἡ ἁγία ἡμῶν θρησκεία ἀείποτε κατεδίκασε πᾶσαν ἔκνομον διαγωγὴν τῶν τέκνων αὐτῆς στοιχοῦσα ἀπαρεγκλίτως τῷ παραδείγματι τοῦ θεμελιωτοῦ αὐτῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ὅστις «λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπείλει». Εἴητε δὲ ἐν Κυρίῳ ὑγιαίνοντες.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 5 αὐγούστου 1906.

† Ὁ Μ. πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ.

Τοῖς συνδρομηταῖς τῆς «Ἐκκλησ. Ἀληθείας».

Καίτοι, καθ' ἃ ἐν τῇ προμετωπίδι τοῦ φύλλου δηλοῦται, αἱ συνδρομαὶ προκαταβάλλονται, ἐν τούτοις ἔνιοι τῶν συνδρομητῶν ἀναβάλλουσι τὴν ἀπότισιν αὐτῶν καὶ δὴ ἀφοῦ λήγῃ ἤδη τὸ Α' ἑξάμηνον τοῦ διανυομένου ἔτους· ὅθεν παρακαλοῦνται ὅπως ἐπισπεύσωσι τὴν πληρωμὴν αὐτῶν.

Ὑπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ